

جنگل کبود

وقتی دروغ و فتنه فراگیر می‌شود
گل در کف رفیق تو شمشیر می‌شود
شب می‌پراکند تن خود را به هر طرف
روباه پیر در نظرت شیر می‌شود
در این شب غلیظ در این جنگل کبود
روح بلند باد، زمین‌گیر می‌شود
کابوس‌های وحشت دوران کودکی
کم‌کم به رنگ توطئه تعبیر می‌شود
شاعر که باز تشنه‌ی یک جرعه زندگی‌ست
در ازدحام وسوسه‌ها پیر می‌شود